

Hermans

overtreden van een door het parlement aangenomen wet – en daar vraagt de geachte afgevaardigde om – zou ik niet voor mijn rekening willen nemen, zelfs niet wanneer ik het niet eens zou zijn geweest met het aanvaarden van die wet. Ik ben van mening dat een door het parlement aangenomen wet uitgevoerd moet worden.

Mevrouw Schmitz heeft terecht aangegeven dat het niet aan universiteiten is om als een soort politieagent op te treden. Ik heb dit net ook al aan het adres van de heer Verhagen duidelijk gemaakt. Van universiteiten wordt gevraagd degenen die zich willen inschrijven, het bewijs te laten leveren waarmee de rechtvaardigheid van die inschrijving wordt aangegeven. Ik kan mij niet voorstellen dat dit kan worden betiteld als een soort opsporingsplicht of een politietraak.

Vragen van het lid Oedayraj Singh Varma aan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, over **het schaduwen van activisten**.

Mevrouw **Oedayraj Singh Varma** (GroenLinks): Voorzitter! Afgelopen zaterdag stond in Het Parool een artikel onder het kopje "Europa wil activisten schaduwen". Ik weet dat in mei daarover een besluit is genomen. Waarom het mij gaat, is dat bij het nemen van dat besluit niet expliciet gesproken is over de groepen waarover het gaat. In het artikel in Het Parool staat juist? Kan de naam over de volgende groepen: milieuactiegroepen, deelnemers aan demonstraties en bezoekers van popconcerten. Is de opsomming die in Het Parool staat juist? Kan de minister toelichten waarom hooligans, dus voetbalvandalen, die ook geschaduwd worden, op één hoop worden gegooid met milieuactivisten, demonstranten en bezoekers van popconcerten? Waar ligt de streep? Bij de ene groep gaat het om vandalisme en dat is kwalijk, terwijl de andere groepen – milieuactivisten, demonstranten en bezoekers van popconcerten – streven naar recreatieve doeleinden en hun mening uitdragen. Waarom worden die groepen op één hoop geveegd? Wij zijn met het kabinet van mening dat burgers hun mening

naar voren moeten brengen, mondig moeten zijn en moeten participeren. Maar als die mensen participeren in de maatschappij, worden hun beperkingen opgelegd door hen te schaduwen. Welke dienst gaat deze mensen schaduwen? Hoe kan de minister garanderen dat de uitgewisselde informatie vertrouwelijk blijft? Hoe kan hij garanderen dat de richtlijnen zo duidelijk en transparant zijn, dat mensen die onschuldig zijn hierbij niet betrokken worden? Ik kan mij best voorstellen dat vandalen en mensen die strafbare feiten plegen, opgepakt moeten worden, maar wat hebben in hemelsnaam demonstranten, bezoekers van popconcerten en milieuactivisten ermee te maken?

Minister **Peper**: Mevrouw de voorzitter! Mevrouw Varma heeft een aantal vragen gesteld die te maken hebben met een door de Kamer in mei vorig jaar in het kader van de voorbereiding van de JBZ-raad overeengekomen protocol binnen de Europese Unie. De Kamer is daar volledig bij betrokken geweest. Het gaat over het gemeenschappelijk optreden en het protocol van 26 mei 1997, ondertekend door de toenmalige voorzitter van de Europese Unie, in dit geval mevrouw Sorgdrager. In dat protocol wordt geen specificatie gegeven van groepen. Het gaat om openbare orde en ordeverstoringen. Het gaat alleen om groepen en niet om individuen. Het is dus een informatiepositie waarbij nationale centra elkaar informeren wanneer er bewegingen zijn in Europa, waardoor de openbare orde mogelijkerwijs in gevaar zou komen. Dit protocol is ook ondertekend door Nederland en besproken in het parlement. De invulling die daaraan in Het Parool wordt gegeven, komt voor rekening van Het Parool. In de tekst van het protocol wordt niet gespecificeerd.

Wat Nederland en de dienst betreft moet vastgesteld worden dat een en ander gebeurt onder Nederlands recht. De dienst die daarvoor de coördinatie doet, is het nationaal coördinatiecentrum op Binnenlandse Zaken. Dat krijgt daarover informatie.

Eén dezer maanden komt er een evaluatie van deze nieuwe regeling. Het schijnt nog niet zo geweldig te lopen. Misschien is dat een geruststellende gedachte.

Het gaat dus echt om bewegingen van groepen, om groepen die zich door landen zouden kunnen bewegen of naar een bepaald land zouden kunnen gaan zonder specificatie.

Ik denk, mevrouw de voorzitter, dat ik binnen de vijf minuten ben gebreken, wat een uitzondering is in mijn geval.

De **voorzitter**: Ruim, maar die krijgt u niet bij een volgend onderwerp erbij.

Mevrouw **Oedayraj Singh Varma** (GroenLinks): Mevrouw de voorzitter! Ik begrijp de minister zo, dat het artikel in Het Parool niet de juiste informatie gegeven heeft. Als dat zo is, ben ik zeer tevreden. Het gaat in feite om groepen die de openbare orde verstoren, bijvoorbeeld hooligans. Het gaat dus niet om demonstranten van antiracisme-bijeenkomsten, milieuactivisten enzovoort. Ik ben de minister dankbaar voor zijn antwoord.

Minister **Peper**: Mevrouw de voorzitter! Dat is zo.

De heer **Van Oven** (PvdA): Mevrouw de voorzitter! Wij hebben dit onderwerp op 26 mei in een algemeen overleg nadrukkelijk besproken, waarin ook door de PvdA-fractie het woord is gevoerd en om aandacht is gevraagd voor de gevaren dat een dergelijk optreden uit een oogpunt van privacy-bescherming zou kunnen hebben en waarin niet het woord is gevoerd door GroenLinks. Hoe komt het dat dit nu pas, nu het allang een besluit is geworden, door GroenLinks aan de orde wordt gesteld?

Mevrouw **Oedayraj Singh Varma** (GroenLinks): Mevrouw de voorzitter! De heer Van Oven heeft inderdaad vragen gesteld, maar de vragen die hij stelde, gingen over Interpol en over de privacy. In dat overleg ging het niet om de invulling en de namen van de groepen. Nu werden in Het Parool de namen van de groepen genoemd: milieuactivisten,

Oedayraj Singh Varma

demonstranten, bezoekers van popconcerten. Daar maakte ik mij ernstig zorgen over. Ik ben blij met het antwoord van de minister. In het overleg waarbij de heer Van Oven aanwezig was, ging het niet om de invulling van deze groepen.

□

Minister **Peper**: Mevrouw de voorzitter! Het is misschien goed om nog even te refereren aan een deel van de tekst van het Verdrag van de Europese Unie, in het bijzonder artikel K.3., lid 2, onder b. Daar staat het volgende. Overwegende dat in vervolg op eerder genomen initiatieven met name op het gebied van voetbalvandalisme, ernaar gestreefd moet worden om de samenwerking terzake van openbare orde en veiligheid uit te breiden en te versterken. Overwegende dat de samenwerking terzake manifestaties in ruime zin, met andere woorden gebeurtenissen waarbij grote aantallen mensen uit meerdere lidstaten zich verzamelen en het politieoptreden primair gericht is op de handhaving van de openbare orde en veiligheid en het voorkomen van strafbare feiten, nadere voorzieningen behoeft. Overwegende dat tot deze manifestaties onder meer behoren: sportwedstrijden, rockconcerten, betogingen en wegblokkades, maar dat ook aanverwante onderwerpen zoals de bewaking en beveiliging van personen en objecten, deel kunnen uitmaken van bedoelde samenwerking. Zo staat het in dat stuk dat vorig jaar op 26 mei is goedgekeurd.

De **voorzitter**: Het is heel bijzonder en ook heel nieuw dat wij antwoord krijgen op vragen die niet gesteld zijn. Soms kan dat misschien geen kwaad.

Vragen van het lid Atsma aan de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen de heer Van der Ploeg, over **diens uitslatingen inzake de omroepgidsen**.

□

De heer **Atsma** (CDA): Mevrouw de voorzitter! De staatssecretaris van OCW is er in de afgelopen weken in geslaagd om enkele stenen in een of meerdere vijvers te werpen, in elk geval in de mediavijver. Wat dat

betreft was het afgelopen zaterdag op een bijeenkomst van NVJ, de Nederlandse vereniging van journalisten, ook raak, als wij althans de media zouden moeten geloven. De staatssecretaris zou daar hebben gezegd dat het goed zou zijn wanneer de verschillende omroepverenigingen die wij in Nederland hebben en die ons bestel ook zo pluriform maken, streefden naar een gezamenlijk omroepblad.

Voorzitter! Die uitslating heeft de fractie van het CDA verrast; die uitslating heeft ongetwijfeld de omroepverenigingen en de bijna 4 miljoen lezers van omroepbladen verrast. Wij willen de staatssecretaris dan ook een paar vragen stellen.

Heeft de staatssecretaris inderdaad gezegd dat er één omroepblad zou moeten kunnen komen, dan wel dat dit wenselijk zou zijn?

Wat bedoelt hij daarmee?

Wat beoogt hij daarmee?

Is de staatssecretaris niet met ons van mening dat omroepverenigingen zeer wel in staat zijn om hun eigen zaken af te handelen en dat zij daarvoor deze overheid op dit moment zeker niet nodig hebben?

□

Staatssecretaris **Van der Ploeg**: Mevrouw de voorzitter! Misschien is het handig om de precieze tekst van wat ik gezegd heb, even voor ons te nemen. Die luidde: misschien zien de publieke omroepen er wel brood in om te komen met een gezamenlijke gids voor de publieke omroep, net zoals bij de BBC. Die gids is voor de BBC een echte cash cow, misschien een aardig perspectief.

Deze discussie werd geplaatst in de context van het feit dat de omroepgegevens volgens de NMA vrijgegeven zouden worden. Wat ik ermee beoogde te zeggen, is dat de publieke omroep en de omroepverenigingen er heel defensief mee kunnen omgaan maar ook heel offensief. Waarom heb ik de vergelijking met Engeland gemaakt? In Engeland zijn de omroepgegevens al geruime tijd vrij en tegelijkertijd zien wij dat de BBC-gids de belangrijkste cash cow is van de Britse publieke omroep. Omdat wij in Nederland heel veel omroepverenigingen hebben met een sterk profiel en een geheel eigen identiteit, een uniek bestel, is hier geen enkele reden om defensief met dit gegeven om te gaan, maar juist offensief. Er

is een goede marktpositie te veroveren door de afzonderlijke omroepbladen in Nederland. Misschien, zo heb ik toen gezegd, kun je dan kijken naar het Britse model waar de gegevens al langer vrij zijn en waar die gids desondanks toch een fantastische cash cow is voor de Britse publieke omroep. Er is dus geen reden om bang te zijn nu de omroepgegevens vrij zijn, want het is in feite een uitdaging voor de publieke omroep en de omroepverenigingen om hun profiel duidelijk te maken voor het publiek en hun sterke marktpositie te verbeteren. Ik heb daar alle vertrouwen in.

□

De heer **Atsma** (CDA): Mevrouw de voorzitter! De staatssecretaris benadrukt de pluriformiteit van het huidige bestel, waarop ik in eerste termijn heb gewezen. Is dat nu juist geen argument om de verscheidenheid van het huidige bestel, ook qua omroepgidsen, in haar volle omvang intact te laten, temeer omdat duidelijk is dat de omroepverenigingen op dit moment geen enkele behoefte hebben aan de discussie over de gidsen?

In eerste termijn heb ik de staatssecretaris gevraagd of de omroepen niet zelf de uitdaging kunnen oppakken waarvoor zij zich gesteld zien. Daarop is hij nog niet ingegaan.

In een van zijn antwoorden zei de staatssecretaris dat "hij misschien gezegd zou hebben...". Ik neem aan dat hijzelf nadrukkelijk als geen ander weet wat hij gezegd heeft.

□

Staatssecretaris **Van der Ploeg**: Mevrouw de voorzitter! Ik weet inderdaad als geen ander wat ik gezegd heb. Maar misschien weet de geachte afgevaardigde niet wat ik heb gezegd. Wellicht dat het daarbij helpt wat in De Telegraaf is gezegd: "Het nieuwe blad zou moeten bestaan naast de huidige omroepgidsen." Ook in Trouw, misschien een blad dat de heer Atsma vaker leest, staat: "Ook Van der Ploeg erkent dat de kosten van een eigen programma-gids bij de kranten weinig lucratief zijn, maar hij droeg een andere oplossing aan: 'Misschien zien de publieke omroepen er wel brood in om te komen met een gezamenlijke gids. Die gids is voor de BBC een